

РЕШЕНИЕ

№ 237

гр. София, 09.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 13.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **4871** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ (ДПУСЯ) срещу предписание, обективирано в т.2 от раздел V в констативен протокол № 01-01-45/07.03.2023г. (КП), издадено от инспектор и началник отдел в регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – Югозападна България на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ (ГДНЯСС) на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН). Ответникът в писмено становище излага доводи неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като е подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С оспорения акт на предприятието е предписано в срок до 04.09.2023г. да се възстанови геометричния профил на въздушния откос на язовир „Ж. 48“ („В. 48“), находящ се в землището на [населено място], [община], област Б., в поземлен имот с идентификатор 29372.8.48. В обстоятелствената част на КП (л.14-15 от делото) се посочва, че оператор на язовирната стена и съоръженията към нея е жалбоподателят. Язовирът е класифициран във втора значителна степен по потенциална опасност,

съгласно чл.141б от Закона за водите (ЗВ). Видно от представеното класифициране (л.33), степента е определена с оглед наличието на засегнати елементи от инфраструктурата от втора, трета, четвърта и пета категория; наред с това, отбелязани са като засегнати и гори и/ или обработваеми селскостопански земи.

Отбелязано е в КП и, че на язовира е била извършена проверка от комисия, назначена със заповед на областния управител по чл.138а, ал.3 ЗВ. Съставеният при тази проверка протокол от 23.03.2022г. е представен по делото (л.31-32) и видно от него, на жалбоподателя е било дадено и предходно предписание със същия предмет – да възстанови геометричния профил на въздушния откос на язовира в срок до 29.07.2022г. Същото предписание, но със срок за изпълнение 20.02.2023г., е било дадено и с представения констативен протокол № 01-01-196/03.11.2022г. (л.25-26). Представени са два протокола за извършен технически преглед на язовир – съответно, № 195/07.10.2022г. и № 140-7/25.08.2022г. И в двата е отразено, че въздушният откос е земен, затревен, наличие на хлътвания в централната зона на стената в близост до петата на откоса.

В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от административния орган. Прието е заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и съответно на обстоятелствата по делото. Вещото лице посочва в заключението си, че от делото и от огледа на място, направените констатации относно състоянието на въздушния откос са, както следва: въздушният откос е земен, затревен, наличие на храстовидна растителност и на пънове от дървета и храсти. Наличие на свличане на земни маси и образуване на ровина (хлътване) в близост до централната зона на откоса. Описаните характеристики на въздушния откос са само външни, установени по повърхността му от огледа на място. Каква е причината за появата на ровината (хлътването) и какво е състоянието вътре в стената може да се отговори, след обстойно обследване с нужната апаратура. Многократно са извършвани проверки на процесната стена и са давани предписания за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос, видно от всички протоколи, представени по делото - от 23.03.2022г., от 25.08.2022г., от 07.10.2022г. и от 03.11.2022г. Във всички тях е записано, че има необходимост от възстановяване на геометричния профил на въздушния откос на процесната язовирна стена. И към 07.03.2023г. е съществувала необходимост от възстановяване на геометричния профил на въздушния откос. Действията, които трябва да се предприемат във връзка с изпълнението на дадените предписания за това възстановяване са: обследване на стената, изготвяне на инвестиционен проект, одобряване на проектна документация и издаване на разрешение за строеж, строителство и въвеждане в експлоатация по реда на ЗУТ. Необходимо е да се извърши обследване на язовирната стена, за да се установят процесите вътре в тялото на стената, необходими за правилното конструктивно решение. За изготвянето на проектна документация, осъществяване на обществена поръчка за изпълнение, самото строителство и въвеждането му в експлоатация, вещото лице счита, че 6 месечен срок е недостатъчен. Минава се през много инстанции, за които не може да се даде срок за колко време ще се осъществят съответните одобрителни процедури. Тъй като се касае за множество взаимно-свързани дейности за изпълнение на предписанието за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос експертната не може да се ангажира с конкретен отговор относно срока, който е необходим за изпълнение. За

безопасната техническа експлоатация на язовира е необходимо язовирната стена и съоръженията към нея да са в изправност. Всяко едно съоръжение, което не е в изправност, крие риск при експлоатация и същото трябва да отговаря на изискванията за безопасна техническа експлоатация.

Тези констатации на вещото лице не разкриват нови релевантни за спора обстоятелства. Безпротиворечиво е установено, че язовирът не се намира в необходимото състояние и са наложителни действия за отстраняване на несъответствието. Съгласно чл. 190а, ал. 1, т.3 ЗВ, председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/ или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл. 13, т. 1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Язовир „Ж. 48“/ „В. 48“ не е сред изброените в посоченото приложение № 1 и следователно, за него могат да бъдат давани предписания. Издателите на процесното са лица, надлежно овластени с представената заповед № А-776/22.12.2021г. на председателя на ДАМТН, т.19 и т.23 (л.34-35).

Споменатата по-горе наредба е № 13/29.01.2004 г. за условията и реда за осъществяване на техническата експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях, издадена на основание чл.141, ал.2 ЗВ, както е посочено в § 2 от Преходните и заключителни разпоредби. Съгласно чл.3 от тази наредба, тя се прилага за язовирни стени и прилежащите им облекчителни съоръжения и енергогасители и водовземни съоръжения. Съобразно чл.55, т.2 от същата наредба, задължение на лицето, осъществяващо техническата експлоатация, е да осигури безопасна работа на язовирните стени и съоръженията към тях, като, наред с другите мерки, извършва поддръжка и ремонт на язовирните стени и съоръженията към тях. Жалбоподателят е посочен в КП за оператор на язовирната стена и съоръженията към нея и не оспорва това обстоятелство. Следователно, ДПУСЯ е носител на задълженията по чл.55 от посочената Наредба № 13/29.01.2004 г. и съответно – надлежен адресат на процесното предписание. Същите задължения предприятието има и като собственик на основание чл.7 и чл.54 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че предписанието е издадено от компетентен орган в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и то е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Във връзка с доводите на жалбоподателя е необходимо да се отбележи и следното. Възстановяването на геометричния профил на въздушния откос представлява изпълнение на предписанието и го следва, а не е негова част. По какъв начин ще организира това изпълнение, е въпрос на преценка на адресата; в случай, че той не разполага с необходимите технически възможности, следва да възложи възстановяването на лице с подходяща професионална компетентност. Липсата на изрично изложение в КП относно целта на даденото в този смисъл предписание не

обосновава извод за неговата незаконосъобразност, тъй като тази цел безпротиворечиво явства от приложимата нормативна уредба – а именно, да гарантира безопасната експлоатация на язовирите, като предотврати инциденти, засягащи хора и/ или имущество. В частност относно язовира, за който е издадено процесното предписание, в КП изрично се посочва, че представлява втора висока степен на потенциална опасност. Дори да се приеме, че предписаният срок за изпълнение не е достатъчен предвид необходимите действия, това обстоятелство е предпоставка адресатът да предприеме изпълнение на предписанието и да направи искане за продължаване на срока, ако действително това се окаже наложително, а не обуславя незаконосъобразност на предписанието.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, с ЕИК[ЕИК], срещу предписание, обективирано в т.2 от раздел V в констативен протокол № 01-01-45/07.03.2023г., издадено от инспектор и главен специалист в Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – Югозападна България на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: